

[Aksel Larsen.]

talt: når det skal være en hemmelighed for offentligheden, ja, endogså for rigsdagen, hvor store militærudgifterne er, så er det noget letkøbt for ministeren at komme her og sige, at vore militærudgifter er lave.

Men tilbage til den tvungne opsparring. Jeg skal anbefale tinget at stemme for den dagsorden, mit parti har foreslået. Den er i overensstemmelse med, hvad det store flertal af befolkningen mener og ønsker i denne sag, og den anviser den vej, som er gangbar, nemlig at man ophæver loven. Loven er, som jeg tidligere har sagt, urimelig og uretfærdig, fordi den udelukkende tilsigter forbrugsbegrænsninger for dem, som er fattige og i forvejen har et forbrug så lavt, så der ikke er noget at begrænse, medens den ikke tilsigter den ringeste forbrugsbegrænsning for velhaverne. Jeg synes derfor, man skulle tage hensyn til de mange protester og gå i sig selv. Man kan gøre det ved at ophæve loven om den tvungne opsparring.

Gregersen: Det ærede medlem hr. Aksel Larsen anbefalede nu at stemme for den af det kommunistiske parti foreslåede dagsorden om ophævelse af loven om den bundne opsparring. Det ærede medlem ved jo, at retsforbundet har fremsat et lovforslag om ophævelse af lovbestemmelserne om bunden opsparring. Vi ønsker ikke dette afvist ved en blot og bar afstemning om en dagsorden. Jeg vil derfor anmode det kommunistiske parti om at tage dagsordenen tilbage til fordel for en virkelig forhandling om ophævelse af den bundne opsparring, om det lovforslag, som vi forlængst har fremsat.

Vi kan naturligvis ikke stemme imod en dagsorden, der er udtrykt for det samme, som vi tidligere har fremsat lovforslag om, men da vi altså ikke kan affinde os med en så let adgang for tilhængerne af den bundne opsparring til at vise spørgsmålet fra sig, kan vi ikke heller stemme for den, men må afholde os fra at stemme. Hvis det kommunistiske parti virkelig ønsker en saglig debat om den bundne opsparring, bør det tage dagsordenen tilbage, og jeg gentager derfor min opfordring til det kommunistiske parti om at gøre det.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Jeg skal kun gøre ganske få bemærkninger til det ærede medlem hr. Aksel Larsen. Det ærede medlem var vred over, at jeg havde sagt, at han ikke havde ført noget bevis for kronensænkningens skadelighed, og så henviste det ærede medlem til en dynde

rigsdagstidender, hvor man kunne læse, hvad han havde sagt om dette spørgsmål, og til en radiodebat, hvori bl. a. han og jeg har deltaget. Jeg har virkelig ikke benægtet, at det ærede medlem har sagt en forfærdelig masse om disse ting, jeg har bare sagt, at han ikke har ført noget bevis. Det er det triste, at man kan sige så meget, uden at der kommer noget bevis ud af det. Det er der ikke kommet, og det kom der heller ikke i dag.

Når det ærede medlem siger, at vi ikke vil forhøje Englandspriserne, må jeg minde det ærede medlem om, at der er forskel på at ønske en ting og så at have magt til at gennemføre den. Vi ville muligvis kunne have forlangt højere priser i England, hvis vi havde været i stand til at sælge hele det kvantum, det drejer sig om, eller i hvert fald hovedparten af det andre steder, men det er netop det, vi ikke har kunnet, og heller ikke i dag er det lykkedes det ærede medlem at fortælle os, hvor de andre steder er, hvor vi kunne sælge dette kvantum eller hovedparten af det. Det er, ligesom det ærede medlem vil antyde, at vi ikke vil tage en forhandling med de østlige lande. Jeg kan oplyse, at der for tiden er forhandlinger i gang med Sovjetunionen om en eksport af danske landbrugsvarer, deriblandt bl. a. smør. Jeg håber for mit vedkommende, at der kommer noget ud af det.

Det ærede medlem stillede mig det direkte spørgsmål, hvor meget vore forsvarsudgifter ville andrage. Såvidt jeg kan skønne, vil de andrage omkring 650 mill. kr. i indeværende finansår. Jeg har ikke fået nogen ordre om dette fra noget andet sted end den danske lovgivningsmagt.

Med hensyn til Parisrejserne har jeg to gange aflagt beretning om disse i det udenrigspolitiske nævn, men da den pågældende komité ikke er færdig med sit arbejde, mener jeg, det er for tidligt overfor rigsdagen at redegøre for resultaterne.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Tør jeg tage denne sidste bemærkning fra den højtærede finansminister som udtryk for, at når den pågældende komité er kommet til et resultat for Danmarks vedkommende, vil ministeren aflægge beretning, ikke i det udenrigspolitiske nævn, men overfor rigsdagen? Jeg stiller dette konkrete spørgsmål. Jeg ville sætte pris på et svar.

Det er rigtigt, at jeg har talt en mængde om kronensænkningens skadelighed, men det er urigtigt, at jeg ikke har ført noget